

Г. ДАНДЕНЪ (па страна).

Ахъ! Обесница жена!

ЛЮБЕНЪ.

Сбогомъ! зашии си устата до ушите. Пази добре тайната, щото той да не може да научи нищо.

Г. ДАНДЕНЪ.

Да, да.

ЛЮБЕНЪ.

Колкото заради мене, то азъ ще са преструвамъ, че не знамъ нищо. Инакъ, азъ, е! е! азъ съмъ много хитаръ, и никои не ще да усѣти, че съмъ смѣсенъ въ тази работа.

ЯВЛЕНИЕ III.

Г. ДАНДЕНЪ (самъ).

Е, добре, Георги Дандене! видишь ли какъ са отнася жената ти съ тебе? Ето какво е желанието ти. Ти искаше да са оженишь за една благородна мома! При сичко, че ти научи вече тайните й, а не можешъ да си отмъстишь; благородството ти свърза ръцете. Равенството на състоянието оставя на мъжътъ баремъ честъта му; дава му баремъ свобода за размисление: ако тя да бѣше една селѣнка, то щеше да оправийшь работата съ прѣтътъ. Но ти искаше